

βοιδολέστεκο τό, Κύθηρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόζει καὶ λέστεκο.

Στάβλος βοῶν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοξδοκάλυβο.

βοιδολίβαδο τό, πολλαχ. βοιξδουλίβαδον βόρ. ζιῶμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ λιβάδι.

Λιβάδιον πρὸς βοσκήν βοῶν ἐνθ' ἄν.: Κόβου βοιξδουλίβαδον (ὀρίζω τὸ πρὸς βοσκήν βοῶν λιβάδιον) Εὐβ.

(Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Βγάζου τοῦ βοιξδουλίβαδον (ἐκ-
τετατω εἰς δημοπρασίαν τὸ λιβάδιον πρὸς ἐνοικίαν τινος)

Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. βοιδολίβαδο Ἀττ. Βοιδολίβαδον Ἡπ. Στερελλ. (Παρνασσ.)

βοιδόλουρα ἡ, ἀμάρτ. βοιξδόλουρα Εὐβ. (Σρόπον.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ λούρα.

Ἰμάς διὰ τοῦ ὁποίου κατευθύνεται ἡ κίνησις βοῶν ἐξευγμένων. Συνών. βοιδόσκοινο, ζεύτης.

βοιδόμαντρα ἡ, πολλαχ. βοιξδόμαντρα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ. ἄ. — Λεξ. Μπριγκ. βοιξδόμαδρα Κύθν. β'δόμαδρα Πάρ. (Λεῦκ.) βοιξδόμαντρα Κύπρ. βόμαντρα Κύπρ. βοιξδομάντρα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ μάντρα.

Μάνδρα βοῶν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοξδοκάλυβο. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Βοιξδόμαντρα Ἀνδρ. Σκῦρ. Βοιξδόμαδρες Μύκ. Βοιξδόμαδρα Κεφαλλ. Βοιξδόμαντρα Σκῦρ. Βοιξδόμαντρα Ἀνδρ. Ἰων. (Κρήν.) Κύθν.

βοιξδομάντρι τό, ἀμάρτ. βοιξδομάντρι Λεξ. Βλαστ. 286.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ μαντρί.

Βοιξδόμαντρα, ὁ ἰδ.

βοιξδομματῆς ἡ, ἀμάρτ. βοιξδομματῆς Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοιξδομμάτι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῆς.

Τὸ κλῆμα τὸ παράγον τὴν σταφυλὴν βοιξδομμάτι.

βοιξδομμάτης ἐπίθ. Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.) Ζάκ. Λευκ. Πελοπν. (Ἀρχαδ. Καλάβρυτ. Μεσσ. Πάτρ. Σουδεν.) κ. ἄ. βοιξδομμάτης Κεφαλλ. Κρήτ. κ. ἄ. βοιξδομμάτ'ς Ἡπ. Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δεσφ.) κ. ἄ. βοιξδομμάτης Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) βοιξδομμάτης Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ. βοιξδομμάτ'ς Θράκ. (Καλλιπ. Μάδυτ.) βοιξδομμάτης Κεφαλλ. βοιξδόματος Κύθηρ. βοιξδόματος Κεφαλλ. Θηλ. βοιξδομμάτα Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.) Πελοπν. (Αἰγ.) κ. ἄ. βοιξδομμάτα Κρήτ. κ. ἄ. βοιξδομμάτα Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) βοιξδομμάτα Χίος Οὐδ. βοιξδομμάτικο Τήν. βοιξδομμάτ'κο Μύκ. βοιξδομμάτικο Τήν. βοιξδομμάτικο Κύθν.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ μάτι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ῆς.

1) Ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς μεγάλους ὡς τοῦ βοῦς Εὐβ. (Ἀκρ. Κάρυστ. Πλατανιστ. Ψαχν.) Ἡπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ. Σουδεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Δεσφ.) Χίος κ. ἄ. Ἡ λ. καὶ ὡς παρων. Ἡπ. Στερελλ. Ὡς τοπων. Ἡπ. 2) Οὐσ. α) Εἶδος σταφυλῆς με ῥῶγας μαύρας καὶ μεγάλας Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ., Κύθηρ. Κύθν. Μύκ. Πελοπν. (Αἰγ. Ἀρχαδ. Καλάβρυτ. Μεσσ. Πάτρ.) Τήν. κ. ἄ. Συνών. βοιξδοστάφυλλο. Πβ. ἀβρουλλᾶτος. β) Εἶδος λαχάνου Λευκ. Πβ. βοιξδομμάτι.

βοιξδομμάτι τό, Ζάκ. Πελοπν. (Λογγ. Πυλ. Οἶν. Χατζ.) κ. ἄ. βοιξδομμάτ' Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. βοιξδομμάτι Κεφαλλ. βοιξδόματο Λεξ. Βλαστ. 280 βοιξδόματο Ἀνδρ. κ. ἄ. βοιξδόματος Λέσβ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. βοιξδόματο Κρήτ. βοιξδόματο Θήρ. Λέσβ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) βοιξδόματο Ἀμοργ. Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κορων. Σκαδ. Φιλότ.) κ. ἄ. βοιξδόματος Λέσβ. βοιξδόμμα Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ μάτι. Ὁ τύπ. βοιξδόμμα ὑποχωρητικῶς ἐκ τοῦ πληθ. βοιξδόματα κατὰ τὸ ἀντίστροφον σχῆμα γράμματα - γράμμα, πράματα - πρᾶμα κττ.

1) Ὁφθαλμὸς βοῦς Στερελλ. (Αἰτωλ. κ. ἄ.) 2) Βοιξδομμάτης 2 α, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἡπ. Πελοπν. (Μαζαίικ.)

βοιξδομματοῦσα ἐπίθ. θηλ. Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βοιξδομμάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα, περὶ ἧς ἰδ. Ἀνθ. Παπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾷ 37 (1925) 137.

Ἡ ἔχουσα ὀφθαλμοὺς μεγάλους: Ἀσμ.

Βοιξδομματοῦσα κὶ ὁμορφη, ποιὼς τὴ δική σου χάρι!

βοιξδόμουτρο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ μοῦτρο.

Μέγα πρόσωπον.

βοιξδόμυγα ἡ, σύννηθ. βοιξδόμυγα πολλαχ. βοιξδόμυια Κέως.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ μυγα.

Ἐντομιον παράσιτον ἐπὶ τοῦ βοῦς με ἐνοχλητικὰ κεντήματα. Συνών. ἀλογόμυγα, ὁ ἰδ.

βοιξδονέρι τό, ἀμάρτ. βοιξδονέρι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ νερό.

Ὑδωρ περιέχον ἀσβεστούχους οὐσίας πινόμενον μόνον ὑπὸ τῶν βοῶν.

βοιξδόνευρο τό, ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 37.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ νεῦρο.

Τὸ γεννητικὸν ὄργανον τοῦ βοῦς, ὅπερ ξηραίνόμενον χρησιμοποιεῖται ὡς μαστίγιον. Συνών. βοιξδόπουτσα, βοιξδοτσούλι, βούνευρο, βούρδουλας.

βοιξδονοιώθω ἀμάρτ. βοιξδονοιώθω Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βόζει καὶ τοῦ ρ. νοιώθω.

Ἐννοῶ ὅσον ἐννοεῖ ὁ βοῦς, ἔχω τὴν ἀντίληψιν βοῦς. Συνών. βοιξδοπεικάω.

βοιξδόξυγγο τό, Πελοπν. (Ἀράχ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ ξύγγι.

Λίπος βοῦς.

βοιξδόξυλο τό, ἀμάρτ. βοιξδόξ'λον Λήμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ ξύλο.

Βοιξδοκουτσούρα, ὁ ἰδ.

βοιξδοοπλή ἡ, ἀμάρτ. βοιξδοοπλή Ἡπ. (Τσαμαντ.)

βοιξδοομπλή Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. βόζει καὶ ὀπλή.

Ἰχνος ὀπλῆς βοῦς ἐνθ' ἄν.: Ἡῦρατε μιὰ βοιξδοοπλή ποῦ ἦτανε γιομάτη νερὸ (ἐκ παραμυθ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοιξδοπάτημα.

